

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 5 NOVEMBRE DE 2021 | Número 142

PÀG. 3 | POBLET

“Ens manquen biografies d'eclesiàstics de l'època del franquisme”

PÀG. 5 | CANÒLICH MUSIC

Nova edició per transmetre als joves
“l'optimisme de l'Evangeli”

PÀG. 15 | AMB FE DE LLIBRES

“El llibre ‘Dones valentes’ fa d'altaveu d'una realitat silenciada”

PÀG. 17 | RELIGIONS

Què és la Divali?

PÀG. 20 | JOSEP GALLIFA

L'esperit de Ginebra

PÀG. 23 | NATURA SAGRADA

Gallifa, el santuari de l'ecologia

**El papa Francesc a la COP26:
“No podem esperar més” | PÀG. 9**

PÒRTIC

“Què hi feu al Pla Clima de la ciutat? No sou catòlics?” Algú del món civil feia aquests dies la pregunta a una entitat diocesana implicada històricament amb el món civil (i ara, molt centrada en la crisi ecosocial). El desconcertat deuria pensar que els cristians limiten la fe i l'acció a l'interior dels temples. Però el seguiment que fan aquests dies de la COP26 demostra una vegada més com preocupa i ocupa als creients què passa al món.

SUMARI

3 Actualitat

“Ens manquen biografies d'eclesiàstics de l'època del franquisme”
Nova edició del Canòlich Music per transmetre als joves “l'optimisme de l'Evangeli”
Papa Francesc: “Demano que la COP26 doni respostes efectives”
“El llibre ‘Dones Valentès’ fa d'altaveu d'una realitat silenciada”
Què és la Divali?
Mor mossèn Blasi: “Mai se'l va sentir dir res negatiu de ningú”
Gallifa, el santuari de l'ecologia

11 Panoràmica

Missatge del Papa Francesc a la COP26
L'esperit de Ginebra, per Josep Gallifa

26 Recull de premsa

27 La setmana a les xarxes

“Ens manquen biografies d'eclesiàstics de l'època del franquisme”

Aquest dijous la **llibreria Capona de Tarragona** ha acollit la presentació del llibre *Amb Poblet al cap i al cor. El pare Bernat Morgades i el seu temps (1911-1963)*, de l'Editorial P. Visions. Es tracta de la biografia del **pare Bernat Morgades**, el primer monjo català del **Monestir de Poblet** després de 1835, realitzada per l'historiador **Joan B. Culla**.

A més de l'autor, l'acte de presentació ha comptat amb la participació de l'abat de Poblet, el pare **Octavi Vilà**, i de **Josep Lluís Carod Rovira**, que ha valorat el llibre com a filòleg i ha explicat la importància del pare Morgades en “la història de l'església catalana”. Al tractar-se d'una figura desconeguda per a molts, l'acte ha despertat l'interès d'un gran nombre de persones provinents de les comarques tarragonines. Encapçalades per una nodrida representació de la família del pare Bernat Morgades, els assistents han pogut escoltar en primera persona la història del monjo de Poblet, que finalment ha rebut el reconeixement que mereix la seva trajectòria.

Una sorpresa positiva per l'església catalana

El pare Octavi Vilà ha definit la publicació d'aquest llibre com un “sorpresa positiva”, que

ha servit per “recuperar la dignitat d’aquest monjo”. El mateix abat ha reconegut que aquesta obra finalment fa justícia a la figura del pare Morgades, i és per això que ha agraït a l’autor tot el treball de recerca, que fins i tot l’ha portat als arxius de l’**orde del Cister**, a Roma.

Aquesta és la primera biografia feta per Joan B. Culla, que precisament ha començat endisant-se en la vessant eclesiàstica, un àmbit en el qual ha explicat que encara hi ha un llarg camí per recórrer: “He pogut constatar que a nivell català manquen biografies d’eclesiàstics, com per exemple dels arquebisbes o els bisbes de les diòcesis. En concret, en trobo a faltar moltes de l’època del franquisme, és estrany que ningú s’hagi aturat a estudiar figures com per exemple la de l’arquebisbe de Tarragona **Benjamín de Arriba y Castro**”.

En aquesta mateixa direcció, Josep Lluís Carrod Rovira, també ha incidit en la importància d’aquesta biografia, que ha permès donar llum a la vida del pare Morgades, un monjo del qual fins al moment se’n tenia un gran desconeixement. Com ha manifestat, ara comença “una nova etapa, on la seva figura ja no s’oblidarà, i el llibre ho ha fet possible”.

Per continuar amb la difusió de la figura d’aquest monjo de Poblet, de la mateixa manera que s’ha fet a Tarragona, també està previst es faci una presentació del llibre a Barcelona, el 16 de novembre a les 19h, a la **llibreria Ona** (C/ Gran de Gràcia, 217).

La primera vocació catalana en més d’un segle

Una de les dades de la trajectòria del pare Morgades que criden més l’atenció és que es tracta de la primera vocació catalana en més d’un segle. Després de la desamortització de 1835, el monestir de Poblet no va recuperar la vida monàstica fins el 1940, amb l’arribada de quatre cistercencs italians. Va ser llavors quan, procedent de l’Espluga de Francolí, va entrar al monestir el pare Bernat Morgades. Un cop dins del monestir, el pare Morgades va realitzar un gran nombre de tasques per recuperar el cenobi, com la recaptació de recursos econòmics, a través de la divulgació de la seva història amb conferències, articles i llibres. El 1945 va fundar la **Germanat de Poblet**, com ha explicat durant la presentació el pare Octavi Vilà: “El pare Morgades va posar els fonaments, la llavor d’una Germanat que encara avui continua activa, i permet que els

laics puguin ajudar al monestir”. Després de la mort del mecenes reusenc **Eduard Toda**, el pare Morgades fou la persona cabdal en la **restauració del monestir**. Finalment però, el 1952, després de traicions internes dins la comunitat de Poblet i l’orde, el visitador general de l’orde cistercenc **Mateo Quatember** va repressariar i expatriar al pare Morgades. L’acusaren de catalanista i separatista, i li prohibiren acostar-se a Poblet.

Va ser destinat a França, fins que el 1963 va tornar a Catalunya, amb la voluntat de morir a Poblet. El llibre, com ha explicat l’autor, ha estat possible en gran part gràcies a “la perseverança de la família Morgades, en mantenir viva la memòria del pare Morgades, conservant amb cura tota la seva correspondència”, a més de la informació que ha trobat als arxius de Poblet i de l’Orde del Cister, a Roma.

D’aquesta manera, Culla ha pogut fer justícia recuperant la figura del pare Bernat, i amb la seva crida, en un futur és possible que es recuperin trajectòries d’altres preveres oblidats que també lluitaren per la supervivència de l’església catalana durant la dictadura del franquisme.

Nova edició del Canòlich Music per transmetre als joves "l'optimisme de l'Evangelí"

Ja és la novena edició d'aquesta cita que vol unir la música, les inquietuds juvenils i l'espiritualitat. Superades les limitacions que es van establir durant l'any 2020 a causa de la pandèmia, enguany el festival de música cristiana **Canòlich Music Festival** torna amb energia renovada i amb propostes diferents. Així ho han explicat aquesta tarda al vestíbul del Centre Cultural i de Congressos de Sant Julià de Lòria, a Andorra. L'acte de presentació ha comptat amb la participació de la cònsol menor **Mireia Codina**, del rector de Sant Julià de Lòria i Delegat d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell, **Pepe Chisvert**, i amb **Adolf Tugues**, membre de la comissió organitzadora de les activitats.

El lema d'enguany és 'Confia i enlaira't' i cerca l'adaptació en el seu format, amb la visita del músic **Cesc** a les escoles dels joves de tercer i quart d'ESO de les escoles del Principat els dies 17, 18 i 19 de novembre, i amb activitats pels alumnes de primer i segon d'ESO de Sant Julià el divendres 19 de novembre de tipus presencial, amb una botifarrada a la Plaça Germandat i un concert al migdia a l'Auditori Claror del **ra-per Grilex**.

L'optimisme que neix de l'Evangeli

Els plats forts del certamen són el dissabte dia 20, amb un concert a partir de les quatre de la tarda a l'Auditori Claror amb **vuit artistes**, de dins i de fora d'Amdorra per a alumnes de secundària. El rector de Sant Julià de Lòria i delegat d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell, **Pepe Chisvert**, ho descriu com "l'opció andorrana". S'hi presentaran diversos temes, molts dels quals els ha generat la mateixa situació de pandèmia. El programa inclou el Cor de Rock d'Encamp, **Patxi Leiva**, Sunset dreams, **Ladis Baró**, **Guillem Tudó**, Zip de Guzmán, Esbart Laurèdia i **Quim Salvat**.

"Van molt en línia del festival, del 'Confia i enlaira't'", apunta Chisvert. En aquesta entrevista explica l'objectiu del festival: "Volem transmetre a les noves generacions aquest optimisme que neix de l'Evangeli: aquesta confiança amb

tu mateix com a obra i creació de Déu, i a partir d'aquí enlairar-se, ressuscitar, sortir, treure el millor de dins i fer de la música una eina educativa com cada any".

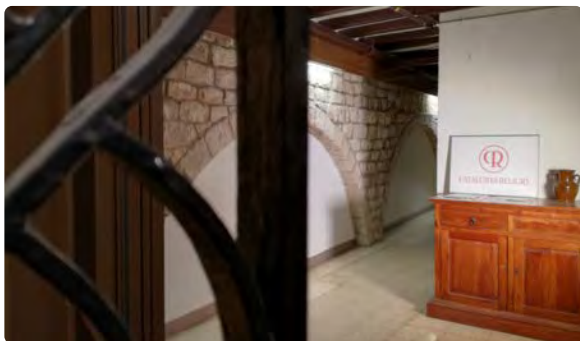
Canòlich Music Festival vol que la música sigui una eina per al creixement dels joves, per la seva introspecció i alhora per la expressió de les seves preocupacions. En aquest sentit, la Delegació d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell, juntament amb la Delegació de Joventut, han tingut l'objectiu de cercar grups i músics que amb la transmissió de valors positius, ajudin a connectar amb l'espiritualitat i la recerca del que és transcendent.

Una eucaristia de llançament de la JMJ

Després del concert de dissabte s'ha previst un berenar i la ja tradicional eucaristia a l'església parroquial de Sant Julià de Lòria. La presidirà

l'arquebisbe del bisbat d'Urgell, **Joan Enric Vives**, i serà animada amb les intervencions musicals de **Worship.cat**. La celebració servirà per presentar la Jornada Mundial de la Joventut que tindrà lloc el 2023 a Lisboa. La diòcesi se suma així al llançament internacional de la JMJ que tindrà lloc aquest mateix cap de setmana, del 20 i 21 de novembre, arreu del món.

En aquesta ocasió, i seguint la iniciativa de l'any passat, s'ha proposat als joves que participin en un **concurs de vídeos** a la xarxa social Tik-Tok, amb els hastags #canolichmusic21 i #confiaienlaira't, amb interpretacions de cançons dels músics participants. Els vídeos han de tenir en compte una bona coreografia i han de transmetre els valors cristians.

La Rebotiga n.23. Música i joves. La cimera climàtica COP26

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. Aquesta setmana parlem de la nova edició del **Festival Canòlich Music** amb un dels seus organitzadors, el delegat d'Ensenyament del bisbat d'Urgell, mossèn **Pepe Chisvert**. També recollim les **demandes** del papa Francesc a la cimera contra el canvi climàtic COP26. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilacera** i **Jordi Llisterra**.

ESCOLTA
EL PODCAST

05/11/2021

19.30 a 22.00 h

Com treballam
les desigualtats
a l'Esplai?

Les desigualtats, tema central de la jornada de debat i reflexió dels espais cristians

El Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC) de la Fundació Pere Tarrés ha organitzat aquest divendres 5 de novembre l'acte '**Mirem més enllà**'. Enguany aquesta jornada temàtica té per objectiu conèixer i aprofundir en les desigualtats que els monitors i responsables de centres d'esplai es poden trobar al seu voltant. La sessió comptarà amb la intervenció del sociòleg, teòleg i membre de Justícia i Pau **Quim Cervera**. S'ha dut a terme al **Centre d'Esplai Sagrat Cor de Barcelona**.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sota la vostra
protecció
ens refugiem

La catequesi busca protecció i refugi a Montserrat

Els catequistes tenen una cita a l'agenda. Arriba després d'un any sense poder-se trobar de forma presencial per la pandèmia. De divendres 19 a diumenge 21 celebren a Montserrat les **Jornades de Formació de Catequistes** que organitza el Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC). La tretzena edició situa el servei d'anunci de l'evangeli als peus de la Moreneta. "Estem tan ferits per la pandèmia que ens ha afligit a tots plegats, sentim la necessitat d'anar a la Mare i dir-li que hem patit", apunta **M. Isabel Campmany**, delegada de Catequesi de Sant Feliu.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

9è FESTIVAL DE MÚSICA CRISTIANA

PRINCIPAT D'ANDORRA

Del 17 al 20 de Novembre 2021

17, 18 i 19 de Novembre

Música d'aprop amb CESC

Visita les aules de 3r i 4t d'ESO
de les escoles del Principat

Escoltar, cantar i dialogar amb l'artista

Divendres 19 de novembre

Amb els alumnes de 1r i 2n d'ESO a Sant Julià

9h 30 Benvinguda i pregària

10h 30 Activitat per Sant Julià

13h Dinar, botifarrada a la plaça Germandat

14h Concert amb Grilex a l'Auditori Claror

Dissabte 20 de novembre

16h Andorra confia i s'enlaira:

- Cor de Rock d'Encamp
- Patxi Leiva
- Sunset Dreams
- Ladis Baró
- Guillem Tudó
- Zip de Guzmán
- Esbart Laurèdia
- Quim Salvat

18h 30 Berenar

19h 30 Eucaristia amb Worship.cat
presidida per l'Arquebisbe Joan Enric Vives

CONFIA I ENLAIRA'T

CANÒLICH
MUSIC
I ANDORRA
SANT JULIÀ DE LÒRIA

www.canolichmusic.com

Organitza:

Col·labora:

Fotografia: Dean Calma / IAEA sota llicència CC2.0

Papa Francesc: “Demano que la COP26 doni respostes efectives”

La Cimera de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic -COP26- s'ha iniciat a Glasgow aquest diumenge i s'allargarà fins al 12 de novembre. El **papa Francesc ha aprofitat** el final de l'Àngelus d'aquest diumenge per demanar “respostes efectives” que puguin oferir “una esperança concreta a les noves generacions”. Aquesta crida se suma a la **participació de Francesc** en el llibre electrònic *Laudato si' Reader. An Alliance of Care for Our Common House*, publicat per la **Lev** amb motiu de la COP26 i que es podrà descarregar gratuïtament el 12 de novembre al web del Dicasteri pel Servei del Desenvolupament Humà Integral, promotor de la publicació.

Francesc ha recordat que la COP26 comptarà amb els líders mundials “debatent sobre la lluita contra aquests canvis”, i ha aprofitat per demanar els fidels que visitin l'exposició fotogràfica 'Laudato Si', inaugurada el diumenge sota la columnata de la Plaça de Sant Pere i obra d'un jove fotògraf de Bangladesh, **Asaf Ud Daula**. Quaranta fotografies sobre natura i la seva relació amb l'entorn, els homes, dones i nens que l'habituen.

El llibre electrònic en què ha participat el papa Francesc recull reflexions de persones i comu-

nitats de tot el món sobre els missatges de la Laudato Si', com a conclusió de l'Any Especial Laudato Si' que s'ha celebrat del 24 de maig del 2020 fins al 24 de maig de 2021.

En el seu escrit al llibre, Francesc presenta la Laudato Si' com una conseqüència emblemàtica del "nostre fracàs en la cura de la nostra

casa comuna que s'ha vist recentment amplificat per l'emergència de la Covid-19. Francesc, però, no oblida que les crisis són també "finestres d'oportunitat", ocasions per "reconèixer i aprendre dels errors del passat". i sobretot un temps "per canviar de marxa, per canviar els mals hàbits a fi de ser capaços de somiar, co-crear i actuar junts per realitzar futurs justos i equitatius".

El llibre *Laudato si' Reader. An Alliance of Care for Our Common House*, estarà disponible en edició de paper a www.libreriaeditricevaticana.va.

CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!

Com? Guardeu el número **693 715 339** a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.

Fotografia: Intervenció del secretari d'Estat, el cardenal Pietro Parolin, a la COP26 de Glasgow en nom del Papa

Missatge del Papa Francesc a la COP26

PAPA FRANCESC A LES HOMILIES DEL PAPA FRANCESC

En l'inici de la Conferència de Glasgow, tots som conscients que té la important tasca de mostrar a tota la comunitat internacional si realment hi ha la voluntat política de destinar amb honestat, responsabilitat i valentia més recursos humans, financers i tecnològics per mitigar els efectes negatius del canvi climàtic així com per ajudar les poblacions més pobres i vulnerables, que són les que més pateixen.

Però davant nostre, hi ha més: aquesta tasca, de fet, s'haurà de dur a terme enmig d'una pandèmia que assota la nostra humanitat des de fa gairebé dos anys. Al costat de les diverses tra-

gèdies que ha portat la Covid-19, la pandèmia ens ensenya també que no tenim alternatives: només la podrem vèncer si tots ens impliquem en aquest repte. Tot això, ho sabem prou bé, requereix una col·laboració profunda i solidària entre tots els pobles del món.

Hi va haver un abans de la pandèmia; inevitablement serà molt diferent de la postpandèmia que hem de construir, junts, prenent nota dels errors comesos en el passat.

És possible dir unes paraules semblants en contrastar el problema global del canvi climà-

tic. No tenim alternatives. Només podrem assolir els objectius fixats en l'Acord de París si actuem de manera coordinada i responsable. Són objectius ambiciosos, però inajornables. Avui aquestes decisions depenen de vosaltres.

La COP26 pot i ha de contribuir activament a aquesta construcció conscienciada d'un futur on els comportaments de cada dia i les inversions econòmico-financeres puguin realment salvaguardar les condicions d'una vida digna de la humanitat d'avui i de demà en un planeta "sa".

Es tracta d'un canvi d'època, d'un repte de civilització per al qual cal un compromís de tothom i en particular dels països amb més capacitats, que han d'assumir un paper protagonista en l'àmbit del finançament climàtic, de la descarbonització del sistema econòmic i de la vida de les persones, de la promoció d'una economia circular, del suport als països més vulnerables per a les activitats d'adaptació als impactes del canvi climàtic i de resposta a les pèrdues i als danys derivats d'aquest fenomen.

Per la seva banda la Santa Seu, com ho vaig dir al High Level Virtual Climate Ambition Sum-

mit del 12 de desembre 2020, ha adoptat una estratègia de reducció a zero de les emissions netes (net-zero emission) que es mou en dos nivells: 1) el compromís de l'Estat de la Ciutat del Vaticà per aconseguir aquest objectiu per al 2050; 2) el compromís de la mateixa Santa Seu a promoure una educació en l'ecologia integral, ben conscients que les mesures polítiques, tècniques i operatives s'han de combinar amb un procés educatiu que, també i sobretot entre els joves, promogui nous estils de vida i afavoreixi un model cultural de desenvolupament i de sostenibilitat centrat en la fraternitat i en l'aliança entre l'ésser humà i l'ambient natural. D'aquests compromisos han nascut milers d'iniciatives a tot el món.

També en aquesta perspectiva el 4 d'octubre passat, vaig tenir el plaer de reunir-me amb diversos líders religiosos i científics per signar una Crida conjunta de cara a la COP26. En aquella ocasió, vam escoltar veus de representants de moltes religions i tradicions espirituals, de moltes cultures i àmbits científics. Veus diferents i amb diferents sensibilitats. Però el que es podia percebre clarament era una gran convergència de tots en el compromís davant la urgent neces-

sitat d'iniciar un canvi de rumb capaç de passar amb decisió i convicció de la "cultura del malbaratament" imperant en la nostra societat a una "cultura de la cura" de la nostra casa comuna i dels que hi viuen o hi viuran.

Les ferides provocades a la humanitat per la pandèmia de la Covid-19 i pel fenomen del canvi climàtic són comparables a les derivades d'un conflicte global. De la mateixa manera que es va fer després de la Segona Guerra Mundial, ara és necessari que tota la comunitat internacional prioritzi la implementació d'accions col·lectives, solidàries i previsoros.

Necessitem esperança i coratge. La humanitat té els mitjans per afrontar aquesta transformació que requereix una conversió real, individual però també comunitària, i la voluntat decidida d'emprendre aquest camí. Es tracta de la transició vers un model de desenvolupament més integral i integrador, basat en la solidaritat i en la responsabilitat; una transició durant la qual també cal tenir en compte els efectes que tindrà en el món laboral.

En aquest punt de vista, cal prestar una atenció especial a les poblacions més vulnerables,

envers les quals s'ha creat un "deute ecològic", vinculat tant als desequilibris comercials amb conseqüències ambientals, com amb l'ús desproporcionat dels recursos naturals del país propi i d'altres països. No ho podem negar.

El "deute ecològic" recorda d'alguna manera, el tema del deute exterior, la pressió del qual obstaculitza sovint els desenvolupament dels pobles. La postpandèmia pot i ha de posar-se en marxa tenint en compte tots aquests aspectes, també relacionats amb la posada en marxa d'acurats procediments de negociació per a la condonació del deute exterior associat a una estructura econòmica més sostenible i justa, orientada a donar suport a l'emergència climàtica. És «necessari que els països desenvolupats contribueixin a resoldre el deute [ecològic] limitant significativament el consum d'energia

no renovable, i aportant recursos als països més necessitats per promoure polítiques i programes de desenvolupament sostenible». Un desenvolupament en el qual, finalment, tots hi puguin participar.

Malauradament hem de constatar amargament fins a quin punt som lluny d'aconseguir els objectius desitjats per combatre el canvi climàtic. Hem de dir sincerament: no ens ho podem permetre! En diversos moments, de cara a la COP26, ha quedat clar que no podem esperar més; en aquest punt, són massa els rostres humans de persones que pateixen aquesta crisi climàtica: a més dels seus impactes cada vegada més freqüents i intensos sobre la vida quotidiana de moltes persones, especialment dels pobles més vulnerables, ens adonem que s'ha convertit també en una crisi dels drets dels in-

fants i que, en el futur immediat, els emigrants ambientals seran més nombrosos que els refugiats per conflictes. Hem d'actuar amb urgència, valentia i responsabilitat. Actuar també per preparar un futur en el qual la humanitat sigui capaç de cuidar-se ella mateixa i la naturalesa.

Els joves, que aquests últims anys ens demanen amb insistència que actuem, no tindran un planeta diferent del que nosaltres els deixem, del que podran rebre en funció de les nostres decisions concretes d'avui. Aquest és el moment de la decisió que els doni motius de confiança en el futur.

Traducció: Josep M. Torrents

Nova 'Unitat de dol' a Sant Joan de Déu Terres de Lleida

L'Obra Social Sant Joan de Déu ha finançat una nova 'Unitat de Dol' a **Sant Joan de Déu Terres de Lleida** que vol oferir a la població una atenció completa i especialitzada, de manera pública i gratuïta, en tots aquells processos que tenen a veure amb la persona en situació de dol. L'objectiu d'aquesta unitat és millorar l'acollida, el suport, l'assessorament i acompanyament de les persones en procés de dol per la pèrdua d'una persona propera, les seves famílies i el seu entorn més pròxim.

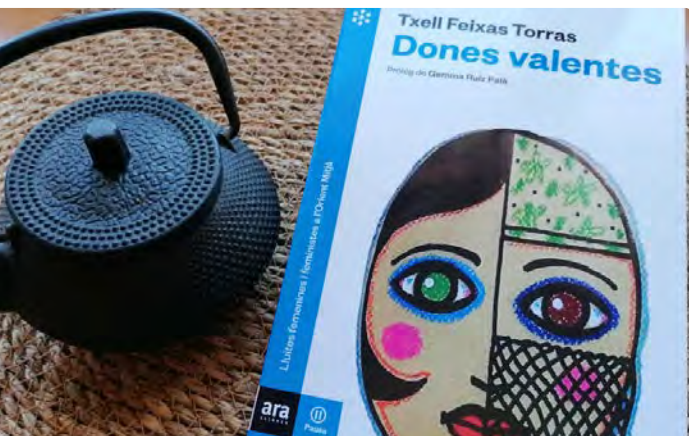
La Jornada RELIG 2021, dedicada a l'atenció pal·liativa pediàtrica

"Tot protegit en organitzacions basades en la fe". Aquest és el tema específic que aborda la cimera global que enguany coorganitzen els germans Maristes amb **Keeping Children Safe (KCS)**, una organització d'abast internacional i sense ànim de lucre en la defensa i la protecció dels infants. En la cimera, que se celebrarà del 8 a l'11 de novembre en format online, el coordinador de l'equip de Protecció a la Infància de Maristes Catalunya, Raimon Novell, presentarà la ponència titulada 'Cocreant una cultura de protecció'.

Ramon Montes, nou director general de Centres Concertats i Centres Privats

El Conseller d'Educació, **Josep González-Cambray**, ha nomenat aquest dimarts **Ramon Montes Valenzuela** nou director general de Centres Concertats i Centres Privats. Pren el relleu així a **Pilar Contreras** que ha finalitzat el seu mandat en accedir a la jubilació. Ramon Montes ha estat, des de l'any 2009 i fins al seu nou nomenament, director Financer i Administratiu de la **Fundació Educativa FEDAC**.

“El llibre ‘Dones Valentés’ fa d’altaveu d’una realitat silenciada”

ESCOLTA
EL PODCAST

Cinc anys com a corresponsal a l'Orient Mitjà des de Beirut donen a la periodista **Txell Feixas Torras** aval suficient per escriure amb coneixement de causa sobre Dones Valentés. Dones que ella ha sabut trobar, conèixer i sobretot mirar per relatar a través de tretze testimonis colpidors una realitat silenciada que des d'Occident sovint s'ha ignorat. La segona sessió del club de lectura 'Amb fe de llibres' d'aquest curs ha comentat el llibre editat per Ara Llibres *Dones Valentés*, de la periodista Txell Feixas Torras.

Unes dones a qui Txell Feixas amb el seu llibre fa d'altaveu i on mostra que “no hi ha una sola

dona àrab” i sí “moltes valenties quotidianes” que ella mostra amb els seus testimonis de vida. Un periodisme que fuig del morbo i el sensacionalisme i que és un “periodisme humà” que fa propera una realitat llunyana que sovint “ens fa més fàcil parlar d'allà que no dels problemes d'aquí”. Així durant el club de lectura els participants han remarcat el paral·lisme que hi ha al nostre país, però salvant les distàncies, en el paper de la dona i la vulneració dels seus drets.

Dones Valentés obre el focus a molts dels problemes estructurals de l'Orient Mitjà a partir de petits testimonis que Feixas narra amb soli-

desa, proximitat, humanisme i rigor. Un treball ben propi de la periodista que permet alhora fer lliçons al lector: “Si internacionalment continuem ignorant vivències com la de la Hiyam els gihadistes hauran aconseguit el seu genocidi planificat, el primer del segle XXI com reconeix Nacions Unides”, afirma Feixas en un dels capítols de l'obra. La propera sessió del club de lectura tindrà lloc el dimarts 14 de desembre a les 18h. amb el comentari del llibre *Humà més humà. Una antropologia de la ferida infinita*, de **J. M. Esquirol**. Cal [inscriure's a la sessió](#).

Engega't i posa't en marxa

kumi

Religió
per projectes

BAULA

Secundària

També
disponible a:

- ▶ Infantil
- ▶ Primària

També
en
digital

 BAULA

Material aprovat
per la Conferència Episcopal Espanyola

Fotografia: Llànties d'oli característiques del Divali | Benoy sota llicència CC 3.0

Què és la Divali?

La Divali és un festival hindú que dura cinc dies, és la festa més popular i celebrada per la comunitat hinduista. També és seguit per sikhs i jainistes. Si fem cas del calendari gregorià, la Divali se celebra entre finals d'octubre i principis de novembre. Depenent de l'any pot variar el dia segons la posició de la lluna, però cal que sigui una nit de lluna nova. Aquest 2021 la Divali cau en 4 de novembre.

La festa compren un període de 5 dies: *Dhantaras*, dedicat a netejar i purificar les llars; *Naraka Chaturdashi*, que commemora la destrucció de **Narakasura** per **Krishna**; *Lakshmi Puja*, el tercer i principal dia en què es lloa la deessa **Lakshmi** i se la convida a entrar a les llars; *Goverdhan Puja*, en què se celebra l'entrada de l'any nou hindú; i *Bhai Dooj*, que commemora el vincle que hi ha entre germans i germanes.

La victòria de la llum sobre la foscor

Divali és una paraula sànscrita que deriva del mot *Dipavali* que té per significat "filera de llums enceses". És per això que també és conegut per ser el festival de la llum, que simbolitza la victòria de la llum sobre la foscor, del bé sobre el mal.

Depenent de la regió, aquests cinc dies se celebren seguint unes costums o unes altres. La tradició més estesa és la d'encendre *diyas* en el tercer dia. Les *diyas* són petites làmpades d'argila omplertes amb oli, per convidar a la deessa Lakxmi (divinitat de la prosperitat), enmig de la foscor, a entrar a les llars i que així porti sort i riquesa. Aquestes llànties es deixen al llindar de les portes i finestres obertes de cases i temples, i també les fan surar als rius.

Encara que la deessa Lakxmi és qui presideix aquesta festa, a altres regions de l'Índia també es venera en especial a **Ganeixa** (divinitat de la fortalesa espiritual), **Kali** (divinitat del temps i dels canvis irreversibles i estralls causats per aquest), i **Sarasvati** (divinitat de les arts i la saviesa).

Altres costums comunes són la de netejar i decorar les cases; la de cobrir els terres amb *rangolis* -mosaics dibuixats amb arròs, sorra i pètals de flors de diferents colors-; la de menjar dolços i intercanviar regals amb amics i familiars;

la de llençar petards i focs artificials; o la d'estrenar roba i pintar-se les mans amb henna. N'hi ha també que es fan propòsits i es reconcilien amb aquells amb els quals han tingut algun conflicte durant l'any.

D'on ve la tradició d'encendre diyas?

Durant la Divali se celebra la victòria de la llum sobre la foscor, del bé sobre el mal, de Rama -setè avatar del Déu Vixnu- sobre el dimoni Ravana. Després que Rama mati al dimoni Ravana, i alliberi la seva esposa Sita, torna a casa, a Ayodhya, on el coronen com a rei. El poble s'omple de llums, i així Rama troba ràpidament el camí de tornada.

Cicle sobre festes religioses

La Divali és una de les celebracions que recull el **cicle de conferències** 'Celebrem-ho' sobre festivitats religioses. Aquest 2021 la direcció general d'Afers Religiosos ha organitzat aquest

cicle per donar a conèixer la diversitat religiosa de Catalunya, afavorir l'intercanvi i la cohesió social. És un espai obert per promoure el diàleg, i l'expressió del coneixement i l'experiència religiosa que tenim present al territori. Aquesta iniciativa complementa la publicació del material '**Fes Festa!**', que presenta la pluralitat religiosa i ofereix eines per contribuir a la convivència.

Mor mossèn Blasi: “Mai se'l va sentir dir res negatiu de ningú”

El dia de Tots Sants de bon matí moria mossèn **Ferran Blasi i Birbe**, sacerdot de la Prelatura de l'Opus Dei, que després d'una vida intensa de 92 anys, deixava aquest món mentre feia pregària a la Residència on vivia al carrer Joan Sebastià Bach de la ciutat de Barcelona.

L'endemà, diada dels Fidels Difunts, es va celebrar la missa exequial a la parròquia de Sant Gregori Taumaturg, presidida pel vicari de la delegació de Catalunya de l'Opus Dei, **Ignasi Font**. Font en l'**homilia** va destacar la seva espiritualitat i bonhomia amb tothom: “Era un home lleial, fidel i de paraula, i d'exquisida amabilitat.

Mai se'l va sentir dir res negatiu de ningú i sempre tenia paraules per disculpar els altres”.

Ferran Blasi era llicenciat en Dret per la Universitat de Barcelona i en Periodisme per la Universitat de Navarra. Doctorat en Teologia per la Universitat Lateranense de Roma. Va ser ordenat prevere l'any 1959. Va treballar com a periodista al *Diari de Barcelona*, *La Vanguardia*, *El Punt* i d'altres diaris i publicacions. Especialista en textos bíblics, publicà diverses obres de teologia i història i va traduir alguns llibres al català. Va col·laborar en algunes publicacions promogudes per la Generalitat de Catalunya

com el “Diccionari dels catalans d'Amèrica” i el “Diccionari d'història eclesiàstica de Catalunya”. Va ser membre del Consell Presbiteral de la Arxidiòcesi de Barcelona, com a representant de l'Opus Dei.

En el funeral també van concelebrar el rector de la parròquia **Ramon Octavi Sánchez, Ramon Nubiola**, company a la mateixa residència i d'altres vint preveres, numeraris, agregats i diocesans.

L'esperit de Ginebra

**JOSEP GALLIFA
A UNIVERSITAS**

Un recent viatge m'ha portat a visitar professors de la Universitat de Ginebra. Per sort ja podem tornar a viatjar, amb precaucions però amb bastanta normalitat, i és una bona cosa, doncs les relacions internacionals són també un component essencial de la universitat. Amb la Covid ja fèiem trobades internacionals online, però es ben diferent quan són presencials perquè, per exemple el que ara explicaré, no ho hauria pogut pas copsar en una reunió via Zoom.

A Ginebra la natura hi és molt present. Situada, com se sap, a l'oest del llac Lemán i amb proximitat al múltiples pics del massís del Mont Blanc i dels Alps. Un entorn privilegiat que convida a apreciar la natura i els seus ritmes. Tam-

bé la ciutat té una mida natural, essent cosmopolita però al mateix temps a una escala humana. Ginebra viu uns dies de tardor esplèndids, preludi ja d'un hivern més rigorós. En aquest entorn privilegiat s'ha produït al llarg dels segles un teixit fet de diverses converses de les que podem apreciar les seves textures.

Al segle XVI Ginebra va esdevenir el centre del calvinisme, era llavors una petita ciutat, però alguns ja la varen denominar com "la Roma dels protestants". En aquells mateixos convulsos temps, ja a principis del segle XVII, Sant Francesc de Sales va ser el bisbe catòlic de Ginebra, mai hi va viure per ser una ciutat tant identificada amb el calvinisme, sinó que va viure en

la propera residència de Annecy. Amb virtut i senzillesa, inspirada en sant Francesc, va renunciar a ser bisbe d'una ciutat més important com París. Anys més tard el seu model de vida va inspirar Don Bosco. Per això Sant Francesc de Sales és patró dels Salesians. També és el patró dels escriptors i periodistes.

Avui els catòlics són la confessió més nombrosa de Ginebra que, amb el transcórrer del temps, va desenvolupar una societat multi-confessional, respectuosa amb les minories religioses. Per exemple en temps de prohibició de les congregacions religioses a la veïna França, Ginebra va acollir molts religiosos catòlics.

Fill il·lustre de Ginebra fou, al segle XVIII, Jean Jacques Rousseau, un dels principals filòsofs del segle de les Llums en llengua francesa. Va posar el debat sobre la bondat natural humana en el primer pla de la discussió filosòfica i de la teoria política. Si bé va ser prou controvertida la seva antropologia, el seu influx en la Filosofia de l'Educació és inqüestionable. Les visions holístiques de l'Educació, i els moviments de reforma social i pedagògica varen tenir com a referent el seu *Émile*.

Ja al segle XIX i principis del segle XX Édouard Claparède va crear l'Institut Jean Jacques Rousseau al costat de figures de la pedagogia suïssa com Pierre Bovet, Adolphe Ferrière o Henriette Ith-Wille. Avui el llegat l'Institut està a la Facultat de Psicologia i Ciències de l'Educació de la Universitat de Ginebra. L'Arxiu Jean Jacques Rousseau està dirigit per la Dra. Rita Hofstetter.

L'Institut va ser bressol també de la Psicologia europea amb un dels psicòlegs més importants de tots els temps: Jean Piaget. Entre altres aportacions, va ser un dels creadors de la Psicologia del Desenvolupament. Piaget dialogava amb els infants, els escoltava i discernia sobre els seus esquemes de pensament. Tingué també una gran confiança en el desenvolupament natural humà. Connectat amb les avantguardes educatives del segle XX va ser influent en el pensament pedagògic de l'escola nova, i promotor de l'exploració lliure i el joc, i de l'aprenentatge natural. Influí anys més tard moltes reformes educatives, entre elles l'espanyola amb la LOGSE. Les notables contribucions pedagògiques ginebrines, com el Bureau International d'Éducation precursor de la UNESCO, mereixerien un capítol apart que no podem desenvolupar aquí.

A nivell polític, i ja entrat el segle XX en èpoques de desbocat nacionalisme europeu, Ginebra va apostar decididament per l'internacionalisme. Va acollir la Societat de Nacions, precursora de l'ONU. Es tractava de superar els nacionalismes i les guerres amb el diàleg i mutu reconeixement entre els pobles. Tristament no va reeixir aquesta Europa sinó que, com be sabem, va triomfar la dels "ismes". Però encara avui a Ginebra el Palau de les Nacions és la seu de les Nacions Unides a Europa. Alberga organismes com l'Alt comissionat pels refugiats, l'Alt comissionat pels drets humans, i institucions que vetllen al món per aspectes tant importants pel benestar com son la salut, l'agricultura, el treball, el comerç, el desenvolupament, la propietat intel·lectual, etc. Es la institucionalització d'una trajectòria, d'un esperit, per dir-ho així.

Tal vegada un fil invisible uneixi aquestes diferents textures i colors: religioses, filosòfiques, psicològiques, educatives i polítiques, en el que es pot denominar com l'esperit de Ginebra. Una de les millors herències d'aquesta Europa diversa i tant sovint també contradictòria: el diàleg continuat per al desenvolupament humà.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell
Ser on siguis

Gallifa, el santuari de l'ecologia

De la mà del bon amic **Joan Vallhonrat** que és un gran coneixedor del medi rural del Vallès i un bon gestor forestal, hem visitat el Santuari de Gallifa. Una nova descoberta dins la col·lecció d'articles sobre **santuaris naturals** que publiquem a Catalunya Religió.

Ens trobem a la plaça de Sant Llorenç Savall, al peu del massís de Sant Llorenç del Munt. Des d'aquesta localitat continuem per la carretera BP-1241 que va cap Sant Feliu de Codines i en el quilòmetre número sis aparquem el cotxe al costat d'una ampla esplanada que hi ha al voltant d'una llarg corba. Des d'aquest indret decidim continuar a peu ja que a uns deu metres d'aquesta pronunciada corba apareix el trencall que porta cap al Santuari.

La passejada transcorre entre alzines i pins i, al llarg de tota la caminada, gaudim del silenci que regna per aquesta contrada plena de boscos i cingleres. El santuari està obert de dilluns a diumenge de les 11 del matí a les 17 h a excepció dels dimecres que roman tancat. Hi ha una persona que hi viu sola i que té cura de l'espai i de rebre els visitants. El santuari té **un patronat** que vetlla pel lloc i pel llegat de mossèn **Dalmau**.

Tot caminant, recordo que en Joan em va explicar que aquest espai està estretament lligat a la figura de **Josep Dalmau** (1926-2018) el qual va néixer a Sant Llorenç Savall i, en aquesta mateixa localitat, va ser ordenat sacerdot el 1952. L'any següent va ser destinat com a vicari a la parròquia de Gràcia de Sabadell on va treballar pels joves del barri, organitzant colònies a l'estiu i altres activitats al llarg de l'any, com les caramelles. També va incorporar-se al moviment obrer catòlic, a l'acció no violenta al costat de **Lluís Maria Xirinacs** i **Pepe Beunza** i en la lluita contra el franquisme i a favor de la independència més endavant. Potser pel fet de ser ca-

pellà i activista el van nomenar el 1958 rector de Gallifa, un petit poble del Vallès Occidental situat a la vall que s'estén sota l'imponent cingle de Gallifa.

Damunt d'una cinglera

Arran d'un viatge a Efes i, en concret, a la visita a les runes del temple d'Àrtemis, deessa dels indrets salvatges on els humans no han actuat, de la caça i la virginitat, va reflexionar sobre el valor d'aquest personatge mitològic i aquests pensaments el van portar a unir aquesta figura mitològica grega amb Maria, la Mare de Déu, i a promoure la creació del santuari de la Mare de Déu de l'Ecologia.

Aquest fet em va fer recordar una passejada amb el **filòsof Jordi Pigem** des de l'Escala fins a Sant Martí d'Empúries. Davant de l'església de Sant Martí, situada enfront mateix del mar, em va explicar que, segurament, aquesta edificació s'aixeca sobre els fonaments d'un temple dedicat també a Àrtemis. Precisament en el llibre III de la Geografia d'Estrabó diu que a "Emporion es venera Àrtemis Ephesia". Aquesta cadena de records em portà a recordar la festivitat de sant Josep d'aquest 2021 en què en Jordi Pigem

i jo vam coincidir en un dinar al Solsonès, en el qual em va regalar el seu darrer llibre *Ecosofia. La saviesa de la terra* que comença amb aquestes paraules: "Un dels reptes més grans del segle XXI és aprendre a conviure dins la biosfera".

Tornem a Gallifa. Per fer realitat la idea de crear un santuari dedicat a l'ecologia, mossèn Dalmau va promoure la restauració del castell de Gallifa, situat damunt d'una cinglera, a partir del 1985. Amb els anys es va refer la capella de l'antic castell que damunt seu manté les restes d'una torre de defensa i d'una altra estança. És curiós que en aquest espai es venerés una talla medieval anomenada la Mare de Déu del Castell. Per tant, es va passar de la Mare de Déu del Castell a la Mare de Déu de l'Ecologia i es van crear uns goigs lligant les dues figures que comencen així:

*D'un vell arbre sobreeixida
com Àrtemis fou abans
aquí fóreu reverida
pels nostres primers cristians,
perquè de tot desgavell
us creiem preservadora,
emboleu amb el mantell
la nostra terra, Senyora!*

A les escales de l'ermita ens asseiem en Joan i jo per gaudir del sol del matí i xerrar una estona i en resulta un diàleg que fa, més o menys, així:

Joan, quan vas conèixer mossèn Dalmau?

De mossèn Dalmau n'havia sentit parlar sempre ja que era un home molt actiu tant per la manera de pensar com de fer. Tenia una manera de predicar i contactar amb la gent molt especial. Quan el vaig conèixer personalment, he de reconèixer que em va fer molta il·lusió. Amb els anys vam anar agafant confiança ja que sempre em comentava els seus projectes.

Recordes el primer cop que vas trepitjar aquest santuari amb ell?

I tant! En aquell moment el castell estava en procés de restauració i l'espai presentava menys modificacions que en l'actualitat. Ara hi ha més escultures entre els arbres i, en aquell moment, les grades per acollir els visitants tampoc no existien.

Com definia ell el que havia de ser aquest espai?

Com un espai de trobada entre totes aquelles persones que volien i volen connectar amb la natura i entendre-la com la Mare Terra que ens uneix a tots, vinguem de la tradició espiritual que vinguem. Recordo unes paraules seves: "No poden desenganxar-nos o desentendre'ns de la naturalesa. Som natura. Si destruïm o

maltractem l'aire, els rius, els arbres o les muntanyes, ens maltractem i ens destruïm a nosaltres mateixos".

Després d'aquesta conversa, ens enfilem cap a la sala que hi ha damunt la capella i des de l'indret més elevat gaudim de tot l'estol de muntanyes i boscos que ens rodegen. És a dir, des del massís de Sant Llorenç del Munt al cingle de Gallifa, embolcallats pel silenci de l'espai recordo unes paraules de **Raimon Panikkar**: "El que sempre m'ha apassionat és anar passa a passa per les muntanyes". I en Joan i jo restem una bona estona en silenci, acompanyats només pel so de les branques dels arbres mogudes pel vent o la piuladissa d'algun que altre ocell.

La Paeria 'dificulta' construir una gran mesquita i aposta pels oratoris petits als barris

DJ, 04/11/2021 | LA MANYANA

Les entitats establertes al Centre Parroquial Sant Josep de Badalona han d'abandonar les instal·lacions

DJ, 04/11/2021 | EL PUNT AVUI

El Papa inaugurarà el nou espai expositiu de la biblioteca vaticana

DJ, 04/11/2021 | VATICAN NEWS

Càritas Fígueres reivindica fer front al sensellarisme amb vivenda social

DC, 03/11/2021 | DIARI DE GIRONA

El bisbat de Tortosa tanca el 2020 amb un superàvit un 25% inferior que el del 2019

DJ, 04/11/2021 | DIARI DE TARRAGONA

El claretianà Carlos Sánchez de Vic se'n va a Roma

DJ, 04/11/2021 | EL 9 NOU

Els Amics de la Seu Vella de Lleida celebren la diada del monument històric amb activitats per la ciutadania

DC, 03/11/2021 | LA MANYANA

La nova fase de restauració de la Seu de Manresa inclou un finestral i un vitrall que estaven desfets

DC, 03/11/2021 | REGIÓ 7

La Salle La Salle Comtal
@LaSalleComtal

Us presentem part dels seminaris de matemàtiques de 3r que s'inclouen dins del Nou Context d'Aprenentatge. Estem encantats! [#PriComtal](#) [#EstàsACasa](#)

Traducir Tweet

38 reproducciones

20:10 · 03 nov. 21 · Twitter for iPhone

EscolaniaMontserrat
@EscolaniaMont

Avui ens ha vingut a saludar després de Salve en [@marc_aloy](#), alcalde de [@ajmanresa](#), i en Joan Calmet, regidor de turisme i projecció de la ciutat. És un plaer rebre visites així i esperem retrobar-nos ben aviat.

[#sentimlescolania](#)
[#escolaniademontserrat](#)

Traducir Tweet

15:55 · 04 nov. 21 · Twitter for Android

La Sagrada Família
@sagradafamilia

L'any 2021 serà l'any que recordarem per haver finalitzat la primera de les sis torres centrals. La torre que Gaudí va dedicar a la Mare de Déu.

Traducir Tweet

1,656 reproducciones

16:40 · 02 nov. 21 · Twitter Web App

Libreria Claret
@LibreriaClaret

'On ets, món bonic' De l'autora de 'Gent normal'. [#SallyRooney](#). L'Alice se n'ha anat a viure a una mansió d'un poble on ningú sap qui és ni a què es dedica.

Descobreix el llibre d'edicions del periscopi [ow.ly/2hly50Gz5rO](#)

Traducir Tweet

11:01 · 05 nov. 21 · Hoetsuite Inc.

Escola Pia Nostra Senyora
@epnadsipulacio

A punt per la [#piaandgo2021](#) Ja tenim la samarreta, ara només falta sumar km. L'Alana i la Carla ho faran des d'Olot, la Rosi des de Collserola. Sigui des d'on sigui, tot [#femhossible](#) [@escolapiacat](#)

Traducir Tweet

16:00 · 05 nov. 21 · Twitter for Android

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

A [#Gombrèn](#), un bonic poble del [#Ripollès](#), hi ha la [#casaPareColl](#). Les [#escolesFEDAC](#) gaudim de la casa natal de Sant Francesc Coll durant [#convivències](#), [#colònies](#) i formacions. Sabeu que hi podeu reservar una estada amb la vostra família i amics? [casaparecoll.eu](#)

Traducir Tweet

14:01 · 05 nov. 21 · Metrispool

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

Sessió informativa ONLINE Expert universitari ONLINE en orientació i inserció laboral 22.11.21 / 18h / Zoom El director del postgrau t'explicarà el pla docent, objectius, sortides professionals i metodologia [Inscriu-t'hi: ow.ly/Tq4W50GASmZ](#)

Traducir Tweet

11:45 · 05 nov. 21 · Hoetsuite Inc.

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

"Aprendre a crear comunitats interculturals socialment més justes és un repte. La migració no ho és. És responsabilitat nostra canviar la narrativa".

Podem trobar l'[#EstatdOpinió](#) complet de Laura Ribera ([@rlaurab](#)) al nostre web: [justiciapau.org](#)

Traducir Tweet

justiciapau.org
Reflexió d'inici

11:38 · 05 nov. 21 · Twitter Web App

Jesuïtes Catalunya
@jesuitedcat

Les universitats jesuïtes (IAJU) i la Companyia de Jesús promouen un concurs de cinema, una oportunitat per als seus estudiants de mostrar la seva creativitat. Aquí en teniu els detalls: [fourdreamscontest.org](#)

Traducir Tweet

12:09 · 05 nov. 21 · Twitter Web App

Abadia de Montserrat
@montserratiinfo

Avui recordem els difunts de les nostres comunitats i famílies. Al jardí del monestir de [#Montserrat](#) tenim aquest memorial dels monjos que ens han precedit i ja són enterrats al cementiri monàstic. Avui ben dinat la comunitat farà una pregària al cementiri.

Traducir Tweet

14:15 · 02 nov. 21 · Hoetsuite Inc.

Solidaritat Sant Joan de Déu
@solidariatsjd

Moltes gràcies a tots i totes les que avui heu assistit a la sessió informativa de [#VoluntariatSJD!](#) Els voluntaris i voluntàries sou peça indispensable per seguir acompanyant les persones en situació vulnerable que cuidem a Sant Joan de Déu! [solidariatsjd.org](#)

Traducir Tweet

OH Aragón-San Rafael y 3 más
20:18 · 04 nov. 21 · Twitter for Android

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Som a la jornada sobre [#màrquetingeducatiu](#) de la [@FeccComunicacio](#). Va d'estratègia i d'identitat. A Vedruna som [#escolacompromesa](#) i compartim aquest pensament que ens ha fet arribar [@AlvaroVioqueG](#)

Traducir Tweet

11:16 · 05 nov. 21 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisteri i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar i Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

